

ЯРОСЛАВ МЕЛЬНИК

ДУЖЕ
ДИВНИЙ
БУДИНОК

99 РОМАНІВ

Харків
«Фоліо»
2018

Муха 1

Плоті багато розвелося на землі — багато і вмирає. Але тут же й народжується. Я маю на увазі людську плоть, заячу, ведмежу, коров'ячу і т. д. Серед людської зустрічаються Бетховени, серед заячої — ні.

У горах тихо, серед каміння. Ні душі. Тільки сонце висить, холодне, над вершиною.

У моїй кімнаті — муха. Дуб за вікном шелестить, безглуздо. Пташка.

Мені дивно, що я ще живу.

Що потрібно

Ти не піднявся о шостій ранку. І не треба було. Ти не прийняв душ. І не треба було. Ти не зробив зарядку. І не треба було. Ти не подзвонив. І не треба було. Ти не виконав задуманого, і не треба було.

Ти зробив не те, а інше. Ти не чхнув, а ікнув.

Ти не заплакав, а засміявся.

Сонцю, що встає на Сході.

Вуса

Вуса ростуть тому, що вони ростуть. Борода росте, тому що вона росте. Ми хочемо їсти, і ось ми щось жеремо. А мочимося, бо дуже ріже, в животі. Точно так само ми раптом злягаємося, самі не розуміючи, навіщо, а потім, природно, народжуємо. У кінці ми, зробивши щось у житті, вмираємо, як усі. Тому що вмирається, само.

Звідки зло

Пожалів комара (життя усе-таки!), а він через хвилину, непомітно, вкусив боляче в палець. І на цей раз, сильно почухавши свербляче місце, пристукнув його, гада, на стіні.

Пологи

Тюлькін летів у літаку, з портфелем, і раптом літак вибухнув. Тюлькін багато хотів, літаючи маршрутом Лондон — Лос-Анджелес.

У цей час Опанасенко жив у селі, збираючи копійки на хліб. І ось він, Опанасенко, прожив сто років, майже ніхто. І нікуди не виїжджав.

У цей час Сорокіна Марія Владиславівна народила однохвилинну доньку, в районному пологовому будинку. І вона кричала в ту ж мить, коли кричав, падаючи, Тюлькін: але від іншого. А Опанасенко в цей час просто спав, без звуку.

Бог, він весь час був, з усіма.